

ABSTRAKT:

Název: Ekoateliér

Title: Ecology studio

Cíl práce:

Hlavním cílem mé diplomové práce je propojit ekologii a výtvarnou výchovu a tak rozšířit možnosti výtvarné tvorby o netradiční materiály a techniky. Zároveň bych tímto způsobem chtěla prohloubit vztah žáků k přírodnímu prostředí. Součástí projektu bude zhodnocení jednotlivých netradičních technik a jejich vhodnosti a možnosti využití ve výtvarné výchově.

Hypotézy:

Práce žáků s netradičními materiály mohou přinést různé možnosti, jak žáky seznámit s využíváním odpadového materiálu, prohloubit jejich vztah (chápání) ohroženému prostředí. Donutí je přemýšlet o tom zda je nutné zbavovat se starých materiálů.

Předpokládám, že výtvarný projekt žáky zaujme hlavně pro svoji zvláštnost, pestrost, široký rozsah možností a tajemné kouzlo vytvořit ze starých nevýrazných věcí a již použitých materiálů věci nové a krásné. Zároveň by se tím měl prohloubit vztah k přírodě a mít možnost poznávat její zákonitosti.

Metody:

Projekt ekoateliér jsem zaměřila na ekologické materiály, které lze ve výtvarné výchově, arteterapii, případně při pracovních činnostech vhodně použít. Projekt jsem koncipovala tak, aby děti věkových kategorií (6-7 třída) dokázaly uplatnit svoji fantazii a kreativitu při umělecké výchově, výtvarné výchově a arteterapii.

Následoval podrobný rozbor projektu, v prostředí, čase, v podmínkách, významu pro dětskou duši.

Pro výzkum jsem zvolila metodu slepého experimentu, kdy žáci nebudou předem informováni o výzkumu, aby pracovní postoj, emoce, názory nebyly tímto faktem ovlivněny a následně nedocházelo ke zkreslení informací.

Výsledky:

Výsledky prací byly prezentovány popisem v praktické části a vyhodnoceny jako možnost rozvoje kreativity, fantazie a komunikačních dovedností v rámci umělecké aktivity.

Resumé:

U dětí je důležité pěstovat výtvarnou i jinou společensky kulturní činnost, neboť jen tak se může utvářet a rozvíjet estetické cítění, které v dnešní uspěchané počítačové době, dle mého názoru pohasíná. Děti tráví spoustu času u televize nebo u počítačů a jejich zájem o uměleckou činnost není již tak velký. Záleží jen na učiteli, kolik hodnotného dětem nabídne a jak celkově bude k této problematice přistupovat. Proto si myslím, že různorodé netradiční techniky a materiály, které jsou zastoupeny v ekoateliéru, jsou velkým přínosem, jelikož dokáží probudit v dětech chuť tvořit a zkoušet nové věci a zkoumat dosud nepoznané.

I když do jisté míry mohu souhlasit s výroky Věry Roeselové (1996), že tato problematika bude stále diskutabilní, jelikož na některé z otázek nelze jednoznačně odpovědět, lze pouze předložit jednotlivá stanoviska ke zvážení.

Klíčová slova:

ekoateliér, umělecká výchova, výtvarná výchova, arteterapie, komunikace, ekologické materiály, kreativita, rozvoj citové výchovy, nová dimenze tvorby